

Dobrý den, přátelé,
děkuji všem, kteří mi poslali úkol.

Žádám ty, kteří úkoly neudělali, aby si je doplnili. V případě neplnění úkolů mají vyučující kontaktovat rodiče. Připadá mi to trapné a zbytečné. Myslím, že rodiče mají v těchto nelehkých dnech dost jiných starostí. Pojďme si svoje věci řešit sami. Bohužel to u některých stále neplatí. Mé známkování za druhé pololetí se bude samozřejmě odvíjet od plnění úkolů. Víím, že je to doma těžké, nehodnotím chyby v úkolech, ale snahu.

Tento týden se podíváme na autora předlohy k tomuto filmu. Je to nejznámější ruský autor 20. století. Nositel Nobelovy ceny za literaturu a v Rusku kontraverzní autor- Michail Šolocho.

Předkládám zkrácený životopis a prosím o jeho přečtení. Napište mi pak tři věci, které si myslíte, že stojí za zapamatování.

Těším se na vaše emaily. JJ

Životopis (biografie) / Informace:

Sovětský spisovatel a publicista Michail Alexandrovič Šolocho se narodil 24. května 1905 v osadě Kružilino - Vešenskaja v kozácké stanici na levém břehu Donu na severu Rostovské oblasti, kde až na pár výjimek strávil prakticky celý svůj život. Roku 1922, ještě jako student gymnázia odešel do Moskvy (za cílem stát se spisovatelem a novinářem), ale po dvou letech se zase vrátil zpátky domů. Literární činnosti se však už nevzdal, i nadále psal a publikoval povídky a básně, bytostně spojené s rodným krajem a jeho obyvateli.

Roku 1932 vstoupil do Komunistické strany, o dva roky později se stal členem vedení Svazu sovětských spisovatelů a roku 1939 členem Akademie věd. Byl i poslancem Nejvyššího sovětu. V té době projevil i velkou osobní statečnost, když samotnému Stalinovi poslal dopis, ve kterém pravdivě popsal neradostnou situaci na sovětském venkově - hlad, kosící statisíce zbídačených lidí i masové zatýkání a zavražďování rolníků. Ačkoliv se proti němu okamžitě rozjelo rozsáhlé vyšetřování a obvinění z vlastizrady, nakonec spisovatele kupodivu nečekal pobyt v některém z gulagů, či popravčí kulka, ale povýšení mezi tehdejší uměleckou "věrchušku" (čili smetánku).

Důvodem zřejmě byla Stalinova značná obliba Šolochoových knih. Dobu 2. světové války M. Šolocho prožil jako frontový dopisovatel listu "PRAVDA" a po jejím skončení nadále pokračoval v literární činnosti. Roku 1965 získal Nobelovu cenu za literaturu a byl též nositelem vysokých sovětských ocenění - Stalinovy ceny, Leninova řádu a Leninovy ceny. Mnohá jeho díla byla (často i opakovaně) zdramatizována, zfilmována nebo dokonce zpracována jako opery. Patří mezi ně hlavně romány Tichý Don a Rozrušená země, popisující život donských kozáků během první světové války, revoluce, násilné kolektivizace jejich vesnic a bratrovražedné občanské války, či "frontová" díla ze zákopů Velké vlastenecké války - Bojovali za vlast a Osud člověka.

Zfilmování se dočkaly i některé Šolochoovy prvotiny, shrnuté do sborníku povídek Donské povídky a Azurová step. Po spisovatelově skonu (21. února 1984) bylo jeho dílo podrobeno ostré kritice a Šolochoův dávný rival, A. Solženicyn, jej dokonce obvinil z krádeže námětu novely Osud člověka.